

Gizem

Gedicht 1

We doden waar we van houden ...

Deze lucht is niet genoeg voor ons allebei

We doden waar we van houden

Onze zielen zijn te schoon om één te worden

...

We doden waar we van houden

sommigen met woorden

sommigen met acties

sommigen zonder te willen

sommigen met slechts een kus

sommigen dragen tranen als ze doden ...

Hoop is klein en pijn kan niet worden gedeeld

Pijn is pervers

Het trekt ons aan en duwt ons weg

Het geeft ons een naam en ontkent wie we zijn

We doden waar we van houden

Maar sterven niet ...

Insaf

Dansen op gedachten

Ik dans op het ritme van mijn stille gedachten
Pijn werd de titel van mijn gedichten.
Voor zoveel verdriet, heb ik de juiste woorden
niet
Verloren tussen verleden en heden.

Ik dans op het ritme van mijn stille gedachten
Een melodie vol twijfels.
Gevangen in een werveling van herinneringen
Kruimels uit mijn verleden werden mijn voedsel

Ik dans op het ritme van mijn stille gedachten.
Blijf dansen ook als het ritme even kwijt
Achter elke traan schuilt de glimlach van
herinneringen
Waar kan ik de wil voor mijn volgende dagen
kopen ?
Waar zijn de winkels van hoop?

Ik dans op het ritme van mijn stille gedachten
Roest eet ijzer en pijn eet het hart.
pijn die niet spreekt, knaagt aan het hart tot het
breekt
Nostalgie is een mes dat mijn hart verscheurt
Met een rode vlam brandt het mijn begraven
wensen.

Ik dans op het ritme van mijn stille gedachten
Alles wat met liefde is geplant, raakt nooit
uitgebloeid

Ze zijn het meest geliefd in mijn hart.
Kruimels uit mijn verleden werden mijn voedsel
Pijn werd de titel van mijn gedichten.
Ik dans op het ritme van mijn stille gedachten.

Nart

Vrede tussen onze handen

Het geweer
De kleur van donker
Ik wil het laten verdwijnen

De zoon was als de zon
Als het geweer niet zou bestaan
Zou de zon nog bestaan
Licht geven, vrede geven

Ze hebben onze wereld
Getekend met hun bloed
De wil voor vrede
Leeft met de doden in mijn hart

Wat ik heb meegemaakt,
Heeft mij gemaakt tot wie ik ben
En ik ben trots op wie ik ben
Maar ik wens niemand toe
Te ervaren wat ik heb meegemaakt

Het geweer
Verdedigt de vrede,
Breekt de vrede...

Ik kijk ernaar
Ik wil het niet meer zien
Maar ik blijf ernaar kijken

Als ik niet meer kan kijken
Vergeet ik hem
De wil voor vrede
Leeft met de doden in mijn hart

Houd vrede vast
Zo hard als je het kan
Omdat de wil voor vrede leeft
met de doden in ons hart

Gizem

Gedicht 2

Wanneer het zo stil is in mij

Dat ik nergens voor woorden heb

Denk ik aan jou....

Wanneer de wereld doordraait en tegelijkertijd
stopt

Maar zo was onze liefde niet

Ik ontmoet jou alleen in mijn droom

Ik zoek je maar je bent hier niet

Ik zal altijd van je houden

En zal iedereen laten het begrijpen

Over onze liefde

Zodat ze niet voor altijd hoeven te lijden

Zoals ik en jij...

Want je neemt afscheid zonder te weten

4 mei 2021

Jan

Het was een kwart voor 6,
de klok beweegt zo langzaam
als een kogel onderwater,
maar zo pijnlijk als een kogel in onze huid.

Mijn moeder, we zijn allemaal daar
wachtend op een ziel,
die een deel van mij nam,
maar hij kon niet terugkeren.

Het was al 6 uur,
gezichten veranderen,
nacht valt zoals mijn hoop,
mijn hart gaat tekeer.

minuten gaan hun kant op
terwijl de zorgen ons bewolken,
vragen komen,
maar wat ik hoop dat ik niet doe

een nieuwsbericht klopt op de deur
met een witte hoes,
maar vanbinnen, rode bladeren
hard als karmozijn rood

een nieuwsbericht dat me doet verliezen,
zelfs als we gewonnen hebben,
dat sluit me op
ook al kan ik eindelijk vrij zijn.

regendruppels lopen door mijn gezicht
de hete omhelzing vangt me
Maar je kunt me niet teruggeven wat ik
verloren heb.
En ik zal nooit meer terug kunnen komen.

Masiha

Heeft u mijn vader gezien?

Heeft u mijn vader gezien?

Waar is hij?

Ik heb hem al een week niet gezien ,
niet gehoord ,niet aangeraakt

Zijn ogen ,handen, schoenen

Waar zijn ze?

Waar is hij?

Heeft u mijn vader gezien ?

Hij is zorgzaam ,liefdevol, hij is mijn vader

Over drie dagen kom ik terug ;beloofde hij

Je bent in mijn hart ,in mijn gedachten ;zei hij

Maar nu ,waar is hij?

Heeft u mijn vader gezien?

Het einde is het begin, het begin is het einde

Een brok in mijn keel ,

er voelt iets mis in mijn hart

Zijn vrienden zijn er , hun kinderen zie ik

Blij , trots , gelukkig

Ik , hoe zie ik er uit?

Tranen , tranen ,tranen

Heeft u mijn vader gezien?

Hij is dapper ,hij is uniek ,hij is van mij

Hij is in mijn hart ,mijn gedachte ,
mijn leven, mijn hele leven

Bladeren komen los

Bloemen groeien

Het einde is het begin, het begin is het einde

Hij is van mij , hij was van mij

Thuis , zijn kleding , horloge , ring

De mannelijke geur van zijn parfum danst
overal, kamer na kamer , herinnering na
herinnering

Mijn moeder, ik

Alleen , alleen , alleen

Heeft u mijn vader gezien?

Hij is nu overal

In mijn hart , jouw hart , mijn gedachten , jouw
gedachten , mijn leven , jouw leven

In mijn tranen , mijn slaap , mijn dromen

Een brok in mijn keel ,

er voelt iets mis in mijn hart

Nu is hij overal , vrij , los

Het einde is het begin, het begin is het einde

4 mei 2021

Khadija Verlies

Verlies.

Wat is het verlies?

Verstoken worden van een aanwezigheid

Een lieve aanwezigheid.

Een omhelzing zou ik zeggen.

Het ontbreken van een omhelzing. Verstoken
blijven van een omhelzing. Van een stevige,
stabiele en resistente basis.

Resistent. Net als het verzet, hulp, steun en
verdediging van een land. Een land van
doortocht van branden, besmeurd door
degenen die onze tranen hebben opgedroogd.
Maar dankzij hen is ons hart verzacht net als
wanneer het regen valt op een uitgedroogd
land

Net zoals nu, allemaal bij elkaar.

Een bloed.

Gediversifieerd.

Zonder discriminatie op basis van religie,
overtuiging, politieke mening, ras, geslacht of
enige andere reden.

Net zoals nu, allemaal bij elkaar.

Eén bloed.

Gediversifieerd, bestand tegen verlies.

Nachoua

Toen ik moest kiezen

Toen ik moest kiezen

Ik koos ervoor om te vertrekken en haar
achter te laten,

ik ben degene die mijn moeder achter mijn
rug heeft gelaten.

Ik ben degene die mijn tranen liet instorten
van de pijn van scheiding,

Ik ben degene die me verbrandt aan het
vuur van verlangen,

Ja!! Ik ben die persoon die mijn leven achter
me heeft gelaten en besloot het onbekende in
te gaan.

Ik ben degene wiens geheugen weigert om
zich te ontdoen van die herinnering die me uit
elkaar scheurt,

Ze kwelt me, verbrandt me, verstikt me,

Ik ben degene die zich verweesd voelt en
ik ben geen wees,

Pas op die noodlottige dag voelde ik wat
duizenden kinderen dagelijks voelen in de
oorlog, als ze hun ouders voor hun ogen
vermoord zien worden,

Ik heb mijn moeder achter me gelaten,
wetende dat ik haar op een dag zal zien, maar
ze zullen hun moeder nooit meer zien.

Hoe dragen ze deze zware last?
Hoe leven ze met dit grote verdriet?
Hoe kunnen ze weerstaan,
dit vuur dat me elke nacht verbrandt?

Ik ben moe als ik probeer te ontsnappen
aan deze geesten van deze herinneringen die
elke nacht om me heen wervelen,

Mijn kracht viel toen ik me vastklampte aan
de draad van hoop die me gebonden houdt in
het geloof,

Dat we op een dag elkaar weer zullen
ontmoeten

Het gevoel van verdriet dat mijn lef

Maar ondanks het verstrijken van vele
jaren,

Helaas kon ik niet of weigerde ik van mijn
plaats af te wijken,

Ik geef mezelf de schuld van mijn
koppigheid, en houd vast aan dat moment
waarop het allemaal begon,

Maar ik vergat dat ik niet het recht heb om
over mijn situatie te klagen.

Toen ik moest kiezen

Ik koos ervoor om te vertrekken en haar
achter me te laten.